



2014 г. - година на катаклизмите и катастрофите

Тази година е година на действеността. В моето семейство също ще се случат промени. Понякога човек ги чака дълго, но ето, че те идват неусетно. Времето лети, седмиците се изнизват една след друга. Всеки момент чакам внуче... Майка ми, която е на 99 години, месеци преди то да бъде заченато започна да говори за него...

Нищо случайно няма. Тази година бяхме свидетели на „леденото торнадо“. В квартал Лозенец, то бе показателно - много прозорци изпочупени, пострадали коли, паднали дървета. Аз и майка ми стояхме в стаята, само за 15 минути станаха погромите. Ледените парчета удряха яростно по стъклата на прозореца. Опитвах се с двете си ръце да задържа рамките, но това не се случваше. Затова те се отвориха и стъклата се посипаха из цялата стая, вятърът ги разпръскваше навсякъде. Разбрах, че срещу природната стихия нищо не можеш да направиш. Стаята потъна във вода, стъкла и ледени парчета... Гледайки това майка ми се изплаши и не знаеше какво да прави, едва я измъкнах от влизания порой в стаята. Трудно е човек да си представи, когато не вижда как точно изглежда всичко това. Усещах стихията, шума, студа, нахлуващия вятър, чупещите се стъкла и звука на разбиващите се ледени парчета, но трудно се ориентирах в пространството, много неща се случваха около мен.

И това се наложи да приживеем заедно. Двете бяхме сами.

Стихията застигна и квартал Аспарухово във Барна. Първото нещо, което чух бе обвинението на кмета към правителството. През следващите дни се намериха много доброволци от цялата страна, които помагаша на пострадалите заедно да изнесат ненужните мебели, техника, калта и водата от домовете им. Добрич също преживя стихийното бедствие. Много хора загубиха къщите си, Габрово част от селата на Търново, Монтана, Ловеч, Южното Черноморие също не бяха отминати от големите дъждове. Наводнени бяха много хотели,къмпинги. Слушахме за различни трагични събития в Япония и на много други места по света. Случиха се и три самолетни катастрофи за една седмица. Загинаха много невинни хора.

В България много хора карат без книжка и в същото време загиват. Макар да са санкционирани неведнъж продължават да са опасност за останалите на пътя. Навсякъде хаос и безхаберие. Кога най-сетне ще се прояви отговорност от страна на проверяващите.

През тази година ясновидите казаха,че през първите месеци на годината сме в ретрограден Марс, а после в ретрограден Меркурий, в края на тази седмица имаме и сливане на три планети. Годината е 7-ца. Божествено число. Всичко се случва някъде отгоре и не зависи от нас.

Ние не очаквахме и най-голямата банка КТБ, покровителствена от няколко последователни правителства да бъде обявена в несъстоятелност. Но тя бе затворена, а заедно с нея и парите на много хора, на фирми, на общини, на пенсионери... Само Топлофикация е имала 80 милиона лева. Известни личности, които по честен път са си изкарвали парите си като Вежди Рашидов, Васил Найденов и са ги

внесли в банката заради големите лихви и те са в криза, и те искат да им се защитят парите.

Трагедията безспорно е голяма, но по-лошото е, че не се търсят верните решения. Слушах много специалисти да се изказват по темата: "КТБ" и какво от това? Всичко се отлага във времето. Двадесет и първи юли отдавна мина и хората се отчаяха, правителството подаде оставка, предстоят избори, но ще станем ли по-отговорни, ще гласуваме ли повече хора или пак отново ще недоволстваме след като изборите минат. Всички искаме промяна, но ще можем ли да я постигнем? Ще можем ли всички да бъдем заедно, да обединим усилията си към нещо по-добро за България? Съмнявам се, ние сме свикнали да рушим вместо да създаваме нещо ново, градивно. През последните две години все пак доказахме, че имаме гражданско общество, което може всеки божи ден да бъде по площадите и да скандира за работа, икономически възход, по-добро управление на държавата.

През тази година ясновидците казаха, че през първите месеци на годината сме в ретрограден Марс, а после в ретрограден Меркурий, в края на тази седмица имаме и сливане на три планети. Годината е 7-ца. Божествено число. Всичко се случва някъде отгоре и не зависи от нас.

Ние не очаквахме и най-голямата банка КТБ, покровителствена от няколко последователни правителства Ъда бъде обявена в несъстоятелност. Но тя бе затворена, а заедно с нея и парите на много хора, на фирми, на общини, на пенсионери... Само Топлофикация е имала 80 милиона лева. Известни личности, които по честен път са си изкарвали парите си като Вежди Рашидов, Васил Найденов и са ги

внесли в банката заради големите лихви и те са в криза, и те искат да им се защитят парите.

Трагедията безспорно е голяма,но по-лошото е, че не се търсят верните решения. Слушах много специалисти да се изказват по темата:

"КТБ" и какво от това? Всичко се отлага във времето. Двадесет и първи юли отдавна мина и хората се отчаяха, правителството подаде оставка, предстоят избори, но ще станем ли по-отговорни, ще гласуваме ли повече хора или пак отново ще недоволстваме след като изборите минат. Всички искаме промяна, но ще можем ли да я постигнем? Ще можем ли всички да бъдем заедно, да обединим усилията си към нещо по-добро за България? Съмнявам се, ние сме свикнали да рушим вместо да създаваме нещо ново, градивно. През последните две години все пак доказахме, че имаме гражданско общество, което може всеки божи ден да бъде по площадите и да скандира за работа, икономически възход, по-добро управление на държавата.

Млади хора печелят олимпиади, конкурси. Всяко правителство, което идва на власт трябва да издирва специалисти, да не бяга от интелегентните хора, те са тези, които ще помогнат на страната ни да върви напред и да се развива. Нека си пожелаем тази година да завърши добре. С постигнати успехи във всички области - образование, здравеопазване, социални дейности, в икономиката. В голяма степен това ще зависи от новото правителство, което ще бъде сформирано през октомври. Хората в България са капитал и трябва да ги използваме пълноценно.

Таня Йовева

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

СОЦИАЛНАТА ОТГОВОРНОСТ КЪМ ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ ИЗИСКВА ПРЕДОСТАВЯНЕТО НА КАЧЕСТВЕНИ УСЛУГИ

Таня Йовева



Националният алианс за социална отговорност е неправителствена организация, която активно следи какви социални услуги се предоставят в различните общини. Благодарение на семинарите, които провеждат из цялата страна, разбират какво е нивото на услугите в различните сектори. В Столична община, също бяха поканени неправителствени организации да дискутират проблемите в тази област.

Обърнато бе внимание на специализирания транспорт, който разполага с твърде малко коли необходими да помагат на хората да се предвижват до работното си място или до различните учреждения. Заетостта за хората с увреждания също бе поставена, като един от важните и значими проблеми за безработните. Не само у нас, но и в другите европейски страни, фирмите не са склонни да наемат на работа хора с увреждания. Правителствата предоставят облекчения за фирмите, но нищо повече от това. Те предпочитат да си плащат данъците и да не назначават хора с увредено здраве. Процесът е двустранен. Работодателят разчита на добрия специалист, а човекът с увреждане трябва да покаже, че е амбициозен, решителен и добре образован, както и да има добър външен вид. Затова значителни средства трябва да бъдат инвестирани в образованието и в здравето. Гласът на хората с увреждания по-често трябва да се чува, за да се проявява повече разбиране от обществото към техните проблеми.

Генералният секретар на Европейската асоциация на доставчици на социални услуги за хората с увреждания - Люк Зелдерло, който присъства на семинара в София, призова всички хора активно да се включват в живота на своята общност, да бъдат при своите близки, да помагат с труда си на себе си и на своите семейства. Повече от 15 години, той следи за подобряването на качеството на услугите в Европа. Преди това е работил в център за деца с увредено зрение, в друг център за деца с интелектуални увреждания, бил е и директор на подобен център. Люк сподели, че се работи много в търсене на нови подходи за предотвратяване на лошите условия на живот свързани с промени в законодателството и нормативните документи. Участието му в Европейската комисия му дава

възможност да помага за подържане на контакти с неправителствени организации и да ги подкрепя в тяхното развитие. С господин Зелдерло поговорихме за направеното през тези 15 години и за настъпилите промени в различните страни по отношение на социалните услуги.

- Какво, е усещането Ви за направеното и ненаправеното през този период?

- Специалистите от асоциацията пътуват много и виждат промените. Но все още сме в дълг към хората с увреждания. Доставчиците на социални услуги подкрепят хората при извършването на различните видове дейности. Те обръщат внимание на качеството на услугата, което води до по-добро съществуване на човека с увреждане. Ние успяхме да построим мостове между участниците в процеса не само с диалог, но и с активно сътрудничество между всички заинтересовани страни. Предстои разработването на закон за социалните услуги и съответните стандарти за качеството на услугите. По принцип обединяващата тема за социалната политика "2020 г." е "Интелигентен, устойчив и включващ растеж". При всички случаи е необходимо всеки човек да бъде по-добре информиран, за може да търси своите права. Навсякъде трябва да бъдат създадени повече центрове на знанията. В тях да работят добри специалисти и хората да разчитат на компетентно консултиране. Това, което искаме от Европейската комисия е да подкрепи тези центрове и тяхното създаване на равнище европейски ценности. Преди хората отиваха при услугите, а сега процесът трябва да бъде обратен - услугите да са достъпни за хората. Това е дълъг и сложен процес и изисква промяна на съзнанието на всички. Необходимо е да се изготвят нови програми, а критерият да бъде удовлетвореността на хората. Сериозните реформи ще доведат и до нови качествени услуги. Всички заедно в Европейския съюз водим тази битка,

децата да учат в нормални училища при своите братчета и сестричета, да придобият самочувствие и да се борят за своето съществуване.

Много важна е ранната интервенция при работата със семействата на децата с увреждания. Постепенно трябва да се улеснява този процес, за да могат да се включват хората с увреждания в социалния живот. Децата от малки трябва да свикнат да бъдат заедно . В това отношение сме натрупали добри европейски практики и ще можем да разчитаме на нови социални политики.

Европейската комисия всяка година отправя препоръки към отделните правителства за подобряване на социалната работа. Тези препоръки водят до положителни промени в работата отделните правителства. В България, например се закриват социални домове и повече деца се включват в масовите училища.

- Добре знаете, че подкрепената и защитена заетост играят важна роля в живота на хората с увреждания. Какво мислите за тази заетост?

- Основното предизвикателство на защитената заетост е да се даде възможност, на хората с увреждания сами да избират, къде биха искали да работят. Но за съжаление не всеки може да учи където иска и да се реализира на пазара на труда. Тези, които останат във формите на защитена заетост ще трябва да им се гарантират запазените права в защитена среда. Много важно е да се обръща внимание на предпочитанията на хората. Този процес ще бъде много дълъг, но трябва да се направят първите стъпки. Когато хората с увреждания имат необходимото образование, обществото ще погледне на тях, като можещи, знаещи хора на които може да се разчита. Трудът за тях ще бъде, като избявнение от техните физически и умствени проблеми.

- Кои са проблемите на хората с увреждания, които най-често те представят при срещите си с Вас в различните страни?

- От въпросите, които те ми задават разбирам, че е много важно гражданското общество и неправителствените организации да работят заедно за преодоляване на бариерите пред хората с увреждания. Необходимо е да подобрим научно-развойната дейност, за да им създадем необходимата среда за интегриране в обществото, за да могат хората с увреждания да работят пълноценно при своите работодатели. Да усетят грижата, енергията, която им е необходима, да се мобилизират и да бъдат по-активни на пазара на труда. За целта трябва да се подобри и околната среда, образованието на хората с увреждания, за да им се създадат необходимите условия да намалят своята бедност. Ние трябва да се развиваме, да гледаме на света оптимистично, да се опитваме да влияем на политиките на национално и европейско ниво. За разрешаване на проблемите е много важно участието на гражданското общество в дейността на Европейския семестър. (Европейският семестър по своята същност са промените специфични за всяка страна, които се извършват на всеки шест месеца. В препоръките характерни за всяка страна биха могли да се залагат допълнителни средства необходими за социалните услуги по места.)

- В това двудневно посещение Вие имахте възможност да се срещнете и с зам.министъра на труда и социалната политика Лазар Лазаров. Какви въпроси обсъждахте?

- Поговорихме за активизирането на неправителствените организации в областта на социалните услуги. Попитах и за конкретните планове на министерството за подобряване на качеството на услугите. Те трябва непрекъснато да се актуализират и да бъдат по-гъвкави. Засегнахме и

въпроса на социалните домове и за тяхното по-скорошно затваряне по Плана за действие. Стана въпрос и за това колко е важно доброто сътрудничество между правителството и неправителствените организации. Все още има какво да се направи, за да бъде подобрена координацията между тях, за да има по-добра ефективност в социалната сфера. Интересно ми беше да разбера и се реализират контактите на правителството с гражданското общество при вземането на решения по важни и актуални проблеми. Отговорите ми дадоха да разбера, че промени се правят, но те изискват време и усилия, време и средства...

- Вие често посещавате нашата страна на какво дължим това внимание?

- Това е частично вярно пътувам в много други страни, но една от причините да идвам тук е многото приятели, които имам повечето от тях са участници в подобряване на качествените услуги. Те се включват активно в процеса на промяната и това ми действа много стимулиращо. Във вашата страна има много добри специалисти, които не жаят време и сили, за да направят живота на хората по-добър и по-смислен.

На Люк Зелдерло му предстоят посещения и в други градове на страната с едно единствено намерение да разбере как живеят хората с увреждания и какви услуги използват. Привързаността му към България е свързана и с факта, че първата конференция, на която той е присъствал в Източна Европа е в София преди десет години. Оттогава Люк идва в България с удоволствие „защото промените макар и бавни са видими”. Всичко зависи от желанието на специалистите да стимулират хората с увреждания да живеят достойно.

Уверена съм, че той отново ще се завръща в България, защото усещането му за страната е, че е у дома си.

За по-качествени и ефективни социални услуги

Деветият национален форум организиран от НАСО

От 11 до 13 юни 2014 г. в к.к. Златни пясъци, Варна, се проведе Деветият национален форум на доставчиците на социални услуги. Той беше организиран от Национален алианс за социална отговорност (НАСО) в партньорство Европейска асоциация на доставчиците на услуги за хора с увреждания (EASPD).

През тази година в програмата на Деветия форум бяха включени три дни, посветени на добри практики в социалните услуги от България и Европа, стандарти за качество на социалните услуги и внедряването на нови услуги в социалния сектор. Основната задача бе обмен на опит, знания, умения и добри практики по важни теми, касаещи хората с увреждания, социалните услуги и трудова заетост.

Сред официалните лектори и гости бяха експерти от Европа: г-н Люк Зелдерло, генерален секретар на EASPD, г-жа Мари Дюбоа, представител на Европейска платформа за качество на социалните услуги, г-жа Моника Хайтман, представител на Европейски сертификат за грижа, Мартин Конрад, Мениджър социални мрежи „Атемпо“ - Австрия, Филип Слос, управител на Зонестраал – Белгия и други. От българска страна участваха представители от 13 общини, от Министерство на труда и социалната политика и от други институции и НПО.

На форума бяха представени множество примери за успешни практики на партньорство на национално и международно ниво. Бяха постигнати и конкретни договорки за бъдещи срещи и съвместна работа по различни теми, включително по включване на НПО сектора в механизма на Европейския семестър.



Друга основна тема на Форума, която бе своеобразно продължение на темата от Осми национален форум за преход от обучение към заетост на хората с увреждания, бе нуждата от въвеждане на иновативни форми за подкрепа по отношение трудовата реализация на групи в неравностойно положение. Бяха дадени примери за добри практики по отношение на иновативната услуга „подкрепена заетост“, към която бе представена и методика за въвеждане и изпълнение. Несъмнено за реализация на

подобна услуга е необходима промяна на нормативната уредба, разработване на методическо ръководство от страна на отговорните институции и разпределяне на достатъчен финансов ресурс.

Национален алианс за социална отговорност представи пълна разработка на стандарти и критерии за качество на услугите.

НАСО ще продължава да работи в посока международно, национално и местно партньорство и ще привлича за ефективна работа всички ключови участници в социалния сектор, с оглед постигане на целите си за партньорство, иновативни услуги и налагане на стандарти за качество.

Отворена остана темата за корпоративната социална отговорност и включването на бизнеса в социалния сектор, като НАСО поема ангажимент да разработи повече мерки и дейности в тази посока.

НЕОБХОДИМОСТ ОТ СОЦИАЛНИ УСЛУГИ

От четири години Фондация „Пиа Матер” с координатор Марко Ганчев извършва платени социални услуги за възрастни хора и хора с увреждания. Тази фондация е една от инициаторите към Националната мрежа за подкрепа на възрастните хора за създаването на Социалната харта, която спомага за либерализация на сектора на социалните услуги. Според Марко Ганчев крайно време е милионите левове, които се отпускат за социални услуги, да отиват по своето предназначение, а не за администрациите по общините и създаването на дневни центрове.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

Практически всеки възрастен човек ще може да отиде в Агенцията за социално подпомагане и да получи ваучери за часовете необходими за обслужването му. На този ваучер ще са упоменати фирмите, от които той ще може да си избира и да кандидатства за обслужване. Това според г-н Ганчев ще бъде една нова услуга, която ще бъде много по-ефективна. Благодарение на нея всеки ще може да избира фирмата, която да го обслужва качествено и по този начин конкуренцията ще помогне всеки да се стреми да изпълнява своите задължения по-добре. И услугата безспорно ще достигне до конкретния адресат, който има нужда от нея. В България живеем бедно, защото заплащаме за едно и също нещо по няколко пъти. Към днешна дата, всички домове за възрастни са с реновирани сгради. И защо трябва да се извадят възрастните, които живеят така или иначе по двама в стая в тези сгради, и да се дадат още 500 милиона лева за строеж на нови сгради. Специалистите в тази област се опасяват, че средствата по ОП РЧР за периода 2014-2020г., се предвижда да бъдат насочени към общините и да могат бъдат изхарчени за други нужди като строителство и ремонт на ЦНСТ, вместо да отидат за услуги. Марко Ганчев ежедневно се сблъсква с различни проблеми и е установил, че е много по-важно е да се помага конкретно на хората, защото твърде много от тях се нуждаят от подкрепа, а не могат да я получават поради липса на средства и нежелание да постъпят в „старческите домове”. Много странен е факта, че някои от синовете и дъщерите на възрастните родители предпочитат да ги заведат в частни домове, но там често твърде бързо (до 10-20 дни) хората напускат този свят, защото не са обгрижвани добре. А къде са инспекторатите, които трябва редовно да следят работата в тези домове?! За много неща в България липсва необходимата

отговорност, за да се вършат нещата както трябва. Социалната дейност не е за всекиго, това е призвание . Всеки, който попада в това обкръжение трябва да има социалната нагласа, че може и иска да работи за хората с проблеми.

Таня Йовева

АГЕНЦИЯТА ПО ЗАЕТОСТТА ОРГАНИЗИРА В СТРАНАТА ТРУДОВА БОРСА

На 26.06.14 (четвъртък) ДБТ „Възраждане” - София организира поредната 19-та за месец юни трудова борса в хотел „Родина” от 14,00ч. През 2014 г. Агенцията по заетостта ще проведе 128 трудови борси в страната, като 100 от тях са в изпълнение на проект „Да успеем заедно” на ОП РЧР. От всички борси 80 са общи, а 48 са специализирани – 37 за младежи, като 28 от тях, в бластните центрове, са във връзка с Националния план за изпълнение на Европейската гаранция за младежта (НПИЕГМ), 7 са за групите в неравностойно положение на пазара на труда – продължително безработни лица и лица над 50 г. възраст и 4 борси са насочени към ромската общност.

СИЛВИ ВАРТАН И ХУМАННАТА И ДЕЙНОСТ КЪМ БЪЛГАРСКИТЕ ДЕЦА

Таня Йовева



Интересът ми към Силви Вартан се дължи не само на уважението към талантливия музикант, но и към отношението и към децата, на които тя безрезервно се раздава.

Като журналист съм била заедно с нея в болничните детски заведения.

Наблюдавала съм как се отнася към децата. Усещам как от сърце им съчувства и с любов им дарява подаръци. Затова и Националният съвет на БЧК я удостои с медал за човеколюбие. Едва ли някоя друга награда би подходдала така добре на Силви Вартан. Разговаряхме макар и за кратко

и тя сподели с болка, че не е в състояние да помогне на всички, които имат нужда от подкрепа, а те са толкова много.

Силно вълнуваща е всяка една среща с нея. Само за няколко дена тя успя да дари медицинска техника за 50000 евро. Представи на читателите своята нова книга "Дума по дума". Направи концерт в НДК и навсякъде публиката беше повече отколкото може да побере една зала. В програмата и бе предвидено и посещение на медикосоциален дом в Благоевград. Там тя предпочете да заведе и своята внучка Ивона. Децата сираци бяха обсипани с подаръци.

На срещата с журналисти и работещи в БЧК тя получи заслужено признание за многогодишната си хуманна дейност. Участниците в Асоциация "Силви Вартан" също получиха грамоти "Заслужил деятел", защото много са допринесли за облекчаване живота на децата. Безспорно те всички обичат хората и са проводници на доброто.

Пиара на БЧК - госпожа Луджева допълни, че от три години Силви Вартан е лице на кампанията за подкрепа на деца в риск. От тогава храна са получили 2600 деца към училищата, благодарение на всички тези усилия 250 деца получават и топъл обяд. Росен, който е отличник и е ром, получи часовник от самата Силви.

По този повод Силви Вартан сподели: "Винаги, когато идвам в България, нещо се пречупва в мен. Спомням си за детството, за младостта, за хубаво прекараните години с моя дядо. България за мен е рая на света. След като заминахме за Париж нямаше го "Облаче ле бяло". Над нас надвиснаха тъмни облаци, имахме проблеми. Преминахме през много лишения, затова обичам децата и знам какво

изпитват те. Винаги с удоволствие им помагам. Спомням си тогава, че нямахме дори какво да ядем. Позволихме си страхът да ни завладее. Баща ми получи своето признание във Франция и затова знам какво означава образованието за децата. Грижата за тяхното здраве е също нещо много важно. Предотвратяването на болестите е нещо значимо. Едва на седем години с много болка напуснах родината си, без да мога да изживея своето детство.

Доволна съм, че през 1990 г. създадохме Асоциацията, която помогна на много деца. Благодарна съм и на френския народ, чрез който успяхме да дарим много медицинска техника за неонатологиите към университетските болници. Над 100000 недоносени деца са получили медицинска подкрепа.

Разбрах, че Силви Вартан е родена на 15 август и затова винаги е усещала подкрепата на Света Богородичка. Благодарение на своя талант и упоритост, тя успява да се докосне до всекиго с песните си и да получи високото признание - "Обичта на публиката". Но най-хубавото в случая е, че тя знае как да раздава обич и любов. Силви Вартан е участвала в шест игрални филма, издала е 40 милиона плочи.

На своя концерт тя поднесе на публиката кънтримузика.

За мен Силви Вартан е човек дълбоко свързан с децата, за които тя често казва, че са безпомощни и затова трябва да бъдат пазени и обичани. Сигурна съм, убедена съм, че това тя го прави от сърце.

Според нея българите са трудолюбиви и трябва да им се създадат необходимите условия да докажат това и видимо да направят промяната, за която всички толкова жадуваме.

АНДРЕА БОЧЕЛИ - ЧОВЕК С ТАЛАНТ И ДОСТОЙНСТВО

Таня Йовева



Няма нещо, което да пожелаеш и то да не се случва. Понякога похубавите неща стават по-бавно. В началото на годината бях в Рим и си пожелах да направя интервю с Андреа Бочели. Прочетох много неща за него и си казах, че това трябва да стане и то в най-скоро време, за да научат нещо ново читателите на "Личностно развитие".

Ще кажа някои неща за Андреа Бочели, които са ми направили впечатление.

Няма песен изпята от него, която да не докосне сърцето ти, да те накара да се замислиш. Селин Дион казва за него: "Ако Господ може

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова

Художествено оформление: Илиана Пирянкова

да пее щеше да звучи, като Андреа Бочели". Павароти също казва, че няма по-хубав глас от този на Бочели. Това са изказвания на хора, които говорят не само от възможностите си като творци, но и като хора, които изключително много ценят таланта и певческите дарби на Бочели. Според него пеенето разкрива вътрешния свят на душата. За него стимулт да пее и да се развива обичта на публиката. Но при излизането си на всеки концерт ревностно спазва свои правила, ограничава се от много неща. Защото за него публиката е всичко.

Той уважава своите фенове. Затова и те са му признателни.

Андреа Бочели е като всички хора - обича уютта, природата, тишината. В дома си има говорещ папагал, куче, любими книги. Разбрах, че кара водни ски, язди коне, играе шах. Пее в дома си, свири, дори иска да има и пиано в хотела, където ще бъде настанен. Той ще бъде в България на 31 август. Датата бе сменена, но за добро. Сега той ще пее на стадион "Армеец". Ще има по-голяма публика, на която ще се отдаде изцяло. Винаги му е по-приятно да пее пред повече хора.

Гордея се, когато човек с увреждане успява да достигне такива висоти. Затова не е необходим само талант, но и много труд и амбиция. От малък не е добре със зрението и на 12 години го загубва съвсем при неприятен инцидент- игра с топка.

От малък обиква класическата музика. Тя е лек за душата му. Започва да свири на пиано, флейт, саксофон, баскитара. На *дванадесет години* се явява на първия певчески конкурс. До сега има продадени 100 милиона диска. Цифра, която е смайваща безспорно. Той е обичан и ценен певец, който няма равен на себе си. В България Бочели е бил през 2006 г. и за нашата публика казва, че е много жива и

топла. Операта е неговата страст. Той пее със Светла - българка, която много уважава и цени. Според него източните народи също обичат операта. Той има две висши образования - юридическо и музикално. Второто се е наложило да започне заради сина си. Има двама сина и една дъщеря от втората му съпруга Вероника. Тя е 25 години по-млада от него, но много му помага. Заедно създават фондация Андреа Бочели. Управителният съвет на фондацията извършва различни хуманни дейности, например да влага средства в Масачусетския технологичен институт за изработване на тифлоприбори за хора с увредено зрение. Предполагам, че се търсят възможности и за електроника, която да подобрява зрението на хората. Фондацията подпомага и бедните от Африка.

Ние всички го очакваме с нетърпение. Като човек без зрение той добре знае, че има много невъзможни неща, но в живота си доказва, че човек винаги може да направи повече и да постигне невъзможното.

Хана Кунцова – дарител на топлина и обич към хората

Хана е винаги гостоприемна, добре облечена, активна и подготвена да изслуша и разговаря с посетителите. Топлият сладкиш издава приятен аромат и ние разговаряме за живота. Това се случва в клуба на кладненската организация на съюза на слепите. "Госпожо Кунцова, вие сте председател на тази организация. Какво ви привлича в този клуб?"

"Какво ли, по-скоро това, че постоянно съм в контакт с хората. Идвам тук за цял ден два пъти в седмицата, но често работя и извън работното време. Участвам активно в дейностите на нашия клуб. Раздавам помощни

средства, грижа се за цялостната дейност на организацията, поддържам реда и бюфета със закуските. Бих искала да работя с компютър, но не го владея добре. Аз съм на 57 години и съм претърпяла много операции.

И тези компютърни умения, които имах, вече се загубиха. Обучението на компютър ще отложат за по-нататък, тъй като ситуацията при мен е много сложна."

"Вие сте имала добро зрение, но след второто раждане то се е загубило и сега имате само светлоусещане, много сте сръчна, имате техническо мислене и представа за цветовете. Още притежавате умения за подреждане на интериора, за избор на облекло и други. Кой ви научи на всичко това?" "Кой мислите, че ме е научил? Животът. Израстнах в семейство, в което баща ми не се грижеше за нищо, а майка ми беше много болна. Всъщност от тринайсетгодишната си възраст замествах майка ми, бях домакиня, грижех се за своите по-млади братя и сестри. Дори не можах да завърша цялостното си образование, защото трябваше да се грижа за семейството и да печеля пари. Работих в градинарството и в почистването. Ослепях след второто раждане. Моят съпруг се грижеше за семейството, но след това той се разболя. По цели дни се грижех за домакинството и двете си деца и нямаше кой да ме смени. Заедно с това доста години се грижех и за майка ми. Дълго време няхах възможност да отивам при незрящите си колеги. Не знаех за техните дейности. От време на време се срещах с някои деятели. Сприятелих се с една дама, която имаше незрящ син и с много други, които ми бяха опора. Обучавах ме да се движа с бастун и да овладеем брайловото писмо. Вярвайте ми, това ме спаси. От собствен опит зная, че да бъдеш в компанията на хора с еднакво увреждане действа като добра мотивация и като стимул в живота. В нашия

клуб има много млади хора, с които могат да се прекарат приятни минути и човек не остава сам." "Вашият син Карел е с ментално увреждане, което не му е дало възможност да се развие. Вкъщи се грижите и за болния си съпруг. Как изглежда вашият обикновен ден?" "Поради увреждането си синът ми Карел може да ми помага много малко в домакинството. Научила съм го само на някои домашни дейности. Не мога да разчитам на него и при пресичане на улиците, но ми помага да се ориентирам при пазаруването и при почистването. Той обича да посещава дневния рехабилитационен център, защото там предлагат различни обучения и терапии. И това му харесва. След като той замине за центъра, аз започвам да се грижа за всичко. Всеки ден готвя, грижа се за къщата, пазарувам. Професионален асистент нямам, а ми е необходим такъв." "Най-малко два пъти в седмицата вие отивате за цял ден в клуба. Как семейството прекарва без вас?" "Трябва да ставам в 6 часа, да сготвя и да опека сладкиш. Раздавам лекарства и подготвям всичко останало. И така до вечерта, когато сядам да си почина. Обичам да гледам телевизия и да слушам радио. Чета книги на дискове, но напоследък не ми остава свободно време." "Възползвате ли се от предложенията за почивки от вашата организация? С какви помощни средства си служите?" "Всяка година ходя на почивка, понякога със сина ми, друг път с дъщерята и внуците. Обичам да участвам във всички дейности, доколкото ми позволява здравето.

Организираме конкурси, срещи с интересни хора, излети и неделни събирания. Претърпяла съм няколко инфаркта и се налага да се ограничавам и да се пазя. От помощните средства използвам говорещите кантар и часовник, апарата за кръвно налягане, готварските мерки.

Ползвам диктафон и плеер, защото обичам музиката. За мен е най-важно да създам свой ред. Към това съм много чувствителна. Редът в домакинството и в работата е най-голямото помощно средство. За щастие имам семейство и приятели, които са много отзивчиви към мен, но излишно не ги ангажирам, моля ги само да помагат при нужда. Засега не ползвам куче - водач." "Имате ли проблем с това как ви приемат хората?" "Да. понякога имам чувството, че хората ме наблюдават дали ще се справя с нещо и ако не мога, чак тогава ми предлагат помощ. Бих искала и продавачките да бъдат по-отзивчиви. Държат се така, като че съм глупава." "Споменахте, че сте имала много здравословни проблеми. Кое е по-лошо от слепотата." "Да си без зрение не е болка просто съм свикнала на това. Имам болки в оперираното сърце. Страхувам се да не се случи нещо по-лошо." "Госпожо Хана, вие сте отзивчива и контактна. Имате ли усещането, че тези способности с възрастта намаляват?" "Не. Когато някой иска да се сприятели, ще прави това и в двайсетте, и в седемдесетте години от своя живот. Който е некомуникативен, за него това представлява проблем във всяка възраст. В същото време имам проблем с доверието. Понякога искат да ви подведат търговци. Може ваш истински приятел да ви предаде. Предпазлива съм и съм по-малко доверчива, но това не означава, че страня от хората и ги отблъсквам." Хана чува говора на своя часовник. В този момент влиза нов член на клуба.

Ярослава Новотна

списание "Зора" април 2014 г.

превод от чешки Ваня Петкова

Празник на БЧК



На 8 май 2014 г. (четвъртък) от 11.00 часа в зала „София” на БЧК се проведе среща с дарители и партньори, посветена на Световния ден на Червения кръст и Червения полумесец.

Доброволци, служители и участници в събитието изградиха заедно инсталация „МОЯТА ЧЕРВЕНОКРЪСТКА ИСТОРИЯ“ като етап от кампанията на Международната федерация на Червения кръст и Червения полумесец по случай 8 май и като част от инициативата на БМЧК „Дай пет!“.

Сред официалните гости бяха посланици на държави, подкрепили ни в хуманитарното подпомагане на бежанците в България, представители на българското правителство и неправителствени организации и медии.

Както обикновено се полага на такъв ден заслужено признание получиха дарители по националните кампании, партньори на БЧК и национални медии.

Отчете се националната кампания в подкрепа на бежанците и търсещите убежище в България, за инициативата на БМЧК „Дай пет!“.

МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ ЗА ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ В ПОЛША



Музикантът Роберт Абрашев бе поканен като почетен гост на XII международен музикален фестивал в Подулани - Полша. Той се проведе на 14 - 15.06.2014 г. Роберт е лауреат на голямата награда - „Гранд при” от шестото му издание през 2008 г.

Редколегия

Главен редактор - Таня Йовева

Членове на редколегията: Кремена Йовева, Ваня Петкова

Художествено оформление: Илиана Пирянкova

На 14.06.2014 г. Роберт Абрашев закри полския фестивал с концерт, като поздрав към участниците от Украйна, Полша и др.

А на галавечерта свири с популярната полска кьнтри-група „Кьнтри ленд“.

На фестивала музикантът представи талантливата ни 14-годишна народна изпълнителка Теодора Бориславова. Беше продуцент на първото и международно участие.

Трета програма на Краковската телевизия засне концерта на Роберт и интервюто с двамата български изпълнители.

На международния фестивал тя спечели трета награда и нека и пожелаем още бъдещи успехи на различни сцени. За нейния успех важна роля са изиграли семейството и нейният учител Роберт Абрашев. От години наред тя пее в народен хор „Нашенчета“, който също е допринесъл за нейните добри изяви на сцената. В Перник, на фестивала на хората с увреждания също е спечелила втора награда, което говори, че това е момиче не само с талант, но и с амбиции.

Таня Йовева